

Pristagare 1-3

Verklig framtid eller drömscenario?

"Idag är alltid en bra dag för den påminner mig om igår och är en början på imorgon. Det är den bästa tidpunkten att få saker att hända, genom att börja med det idag. Vänta inte tills imorgon, tänk inte att du skulle ha gjort det igår utan sätt igång med det på en gång!" -Miljöministern på TV uppmanar folket till aktion med ett brett leende på läpparna. Vi har redan kommit så långt i vår kamp mot att rädda miljön. Växthuseffekten har minskat något enormt sedan jag var barn och återvinning är nu det enda alternativet för allt skräp. Med ett simpelt klick på en tredimensionell skärm har jag stängt av den nästan löjligt breda TV-skärmen. Konstigt nog har allt blivit större med åren. Byggnaderna, vägarna, ja, i princip allt. Jag som hade för mig att allt var stort när jag var liten och blev mindre när jag blev äldre. Förmodligen är det väl för att jag håller på att krympa resonerar jag med mig själv. Man brukar göra det med åren.

Jag reser mig upp från soffan och mina leder protesterar vilt. Tidiga morgnar har aldrig varit min grej, därför är jag glad över att jag har blivit författare. Mina arbetstider på dygnet är helt upp till mig själv men just idag har jag ett tidigt morgonmöte med redaktören för mitt bokförlag. Jag grabbar tag i min handväska och skyndar mig ut och låser dörren med en bilnyckelliknande manick.

Jag möts av storstadens friska luft. Elbilar är de enda fordon som är tillåtna nu mera. Fabrikerna drivs endast på vind, vatten och solkraft så föroreningarna i landet är i mycket små doser. Jag själv är på väg mot de toppmoderna "Skytrains" som de kallas. Väntetiden blir inte lång och jag sätter mig snart tillrätta i ett av tågen cirka sjuttio meter ovanför marken. Skytrains finns nästan i alla storstäder i hela Europa. De är byggda högt ovan städerna för att lämna plats för alla andra fordon på marken. Fort går de också och de släpper inte ut några farliga avgaser heller. De drivs nämligen av väte i ett oändligt kretslopp. Det är förunderligt finurligt vad logiskt tänkande och vetenskap kan åstadkomma nu för tiden tänker jag och skrockar för mig själv. Jag möter blicken på ungdomen mitt emot mig. Han ser på mig som om jag vore tokig. Inte för att jag klandrar honom. Här sitter jag, en gammal tant och skrattar för mig själv.

Exakt sju minuter senare stannar det vid min hållplats med en lätt bromsning. Ännu en sak som fascinerar mig. Jag begriper inte hur det kan köra i nästan 200 km/h men ändå stanna så mjukt. Jag kliver av tåget och följer den välkända vägen till den höga skyskrapan där förlaget ligger. Jag tar mig snabbt upp till sjuttonde våningen och stormar in på kontoret. Mötet varar hela förmiddagen och fortsätter efter lunch till sent på eftermiddagen.

Det är med trötta steg jag kommer hem till mitt hus. Jag sparkar av mig skorna och lyssnar nyfiket till sorlet från rummet intill. Jag går ut till mitt stora kök och möts av en syn som får mig att bli varm om hjärtat. Min man och mina tre vuxna barn sitter runt köksbordet och är mitt uppe i en livlig diskussion. Min äldsta son har sin bara några månader gamla dotter i sin famn. "Hej mamma!" hälsar de. "Vart har du varit hela dagen?" Jag ger dem en snabb resumé av min dag och slår mig ned bredvid min man som ger mig en kyss på kinden.

Diskussionen fortsätter och jag plockar upp lillan och sätter henne i mitt knä. Vid det här laget trodde jag att jag skulle vara en sådan där bullfarmor. En sådan som bakar bullar och alltid bjuder på fika. Men vem har tid med det? Det får väl komma senare funderar jag. "När du är stor nog att äta bullar, då minsann." säger jag till lillan och märker att det har blivit så tyst runt bordet att alla hör vad jag säger. De brister ut i skratt åt sin fru och gamla mamma som pratar strunt. Jag stämmer in i deras skratt och känner en känsla av perfekt lycka.

Framtida transporter

14 år gamla Johan cyklade nerför den fasanfullt branta backen till Klöversjön, i en hiskelig fart. Framhjulet börjar skaka frenetiskt, och plötsligt så släpper det...

18 år senare kommer Johan ut ur en rehabiliteringskurs, som återställer hjärnan till dess fulla potential. Han hade cyklat utan hjälm.

Året var 2030, världen hade förändrats otroligt mycket sedan Johans incident. Någon slags ``kapsel`` som liknade en spårvagn - fast mindre, skulle transportera Johan till Nils Ericsson terminalen. Den lät ingenting och var ovanför marknivån, så att man inte stör trafiken alltför mycket. Den gick i en rasande fart så på bara någon minut var han framme vid slutdestinationen. ``Nils Ericsson terminalen`` hördes ifrån högtalarna. Johan klev ur och upptäckte något som var föga förvånande.

Bussen såg ut som en vanlig buss, men den lät ingenting. ``Den måste vara eldriven`` tänkte Johan. Men när han talade med chauffören så sade han att den drivs på väte. Johan förstod ingenting och frågade varför man använder väte? Busschauffören förtydligade att forskare hade skapat ett maskhål i rymden som tog människan till källor med väte, som man sedan transporterade tillbaka. Väte var bra för att minska koldioxidutsläppen påpekade han. Man hade modifierat tankningsstationerna så det inte skulle läcka väte när man tankade, genom att ha en spärr (man låser hållaren) Behållaren med väte i bilen är specialförstärkt, för att minska risken för brand. Om man inte hade vidtagit liknande åtgärder skulle det innebära en livsfara.

Johan satte sig strax bakom chauffören för att få ställa ytterligare frågor. Hur gör man för att få el till dagens invånare då?

Nuförtiden har vi minskat användningen av vatten och vindkraft, de försämrar naturupplevelsen. Istället har forskare lyckats slå ihop atomer i moderna kraftverk med så kallad kall fusion. Det påstås vara bättre jämfört med att klyva atomkärnor. Dock användes mycket pengaresurser för att lyckas. Dem fattigare delarna av världen behöver dricksvatten, så man har skapat ett effektivt system. Man samlar in regnvatten via stuprännorna till behållare som renar vattnet. Alla hus med en sådan behållare får en ökning av dricksvattnet. Man utnyttjar också solen, genom att använda solpaneler i Saharas enorma ökenvidder.

``Men nu har vi anlänt till din slutdestination Johan, dags att kliva ur`` sade chauffören. Johan tackade för samtalet och klev ur. Då slog det honom han hade ingen aning om vart han var, det enda han såg framför sig var ett par hus. Han kollade på närmaste brevlåda och upptäckte till sin förvåning att hans fullständiga namn stod på den. Chockad av sammanhanget ringde han på dörrklockan. En datorprogrammerad röst hördes ovanför dörren ``Välkommen hem Johan, välkommen hem``.

Anonym

Miljö

Jag stod och väntade på bussen en regnig dag i oktober 2050, jag tänkte tillbaka till när jag var liten och tyckte det var kallt när det var 20 grader på sommaren, men nu är det som att sitta i en bastu om vi kommer upp i dom graderna. Bussen kom mot oss på sitt tysta och nästan svävande vis, jag gick på och satte mig ner. Framför mig fanns en tv och menyer till olika filmer och mat. Allting är touch och rent och rör sig ovanligt tyst och snabbt. Eller åtminstone om man jämför med min ungdoms dagar där allt lät mer och det var som att staden levde och rörde sig i harmoni på sitt eget sätt. Nu är världen som en maskin som går samma hela tiden, allt är kontrollerat på ett sätt som inte borde vara möjligt. Bussarna kommer alltid i tid, bilarna kör själv så det blir inga olyckor.

Regnet öste ner och haven skulle förmodligen stiga flera centimeter, haven är mycket högre nu än vad dom var förut när isarna fanns men det hade vi människor förstört bara för att vi ville ha lyx. Vissa politiker hade till och med sagt att växthuseffekten var en bluff. Vi hann inte rädda hela vår värld, många områden har blivit översvämmade och torkan dödade många människor.

Jag var redan framme efter 5 minuter men mitt huvud tyckte att det har gått för snabbt, på något sätt vill jag inte släppa taget om den gamla världen. Jag gick av och fortsätter mot tunneln till höghuset, den var också för ren, det sitter ingen tiggare och spela på sin gamla gitarr och det ligger ingen hemlös i hörnet med sin gamla hund. Visst är det bra att hemlösheten har försvunnit med som sagt - en maskin.

Jag gick igenom dörren och in i scannern som kontrollerade min hälsa, sedan gick jag till mitt kontor. Jag satte mig ner vid skrivbordet som nästan var som en människa, jag behövde bara säga vad jag ville ha så tog den fram det. Efter några timmar med jobb kom maten in, alltid samma tid 11:45 och aldrig fick man välja vad man skulle äta utan det bestämde scannern som tyckte att min hälsa skulle äventyras om jag åt några muffins. Jag åt och precis när jag lagt ner gaffeln så kom en maskin in och hämtade tallriken, jag fortsatte jobba och i bakgrunden hörde jag det svaga surrandet av filtrera som renade luften från våra avgaser. Klockan 4 lämnade jag jobbet och fortsatte igenom staden, jag valde att gå men många använder den nya teknologin teleportering. Jag gick in till mataffären och ställde mig i kön till matmaten. Jag berättade för automaten vad jag ville ha och några sekunder senare kom mina matkort. Efter några korta ärenden tog jag tåget hem.

Jag gick den korta biten till mitt hus även om det fanns transporter som nästan alla åkte även om det bara var några meter till huset. 2025 uppfann någon en maskin som gjorde så att du kunde se ut som du ville som i Sims spelen och utan operationer så det var inte någon som sprang för att gå ner de extra kilona. Jag stoppade i ett mat kort i matfixaren och 5 minuter senare var det klart, utan att jag behövde göra något det var som om någon hade trollat fram maten. Jag tänkte på när jag var liten och såg på spy kids där dom gjorde en liknande sak och jag tyckte det hade varit jätte coolt att ha det så, men nu saknade jag när man kunde äta smeten ur skålen. Jag tyckte att världen hade tappat sin medkänsla, det fanns ingen som hade det sämre och därför brydde sig inte människorna längre för vissa av dem vet inte hur det har varit.

Övriga deltagande uppsatser

Det var bättre förr

Jag tycker att det är för kallt i Sverige, på somrarna regnar det bara. På vintern är det bara slask istället för snö. Jag är trött på vädret, så jag flyttade. Långt från Sverige. Men just nu så är jag på besök här i Sverige, hos min familj som fortfarande bor kvar här, konstigt nog. Men det jag ser här i Sverige gör mig inte glad. Det har blivit så många förändringar, förändringarna som inte är bra! Hela världen har försökt att förbättra miljön, men Sverige var för ivriga och tänkte nog inte igenom vad de gjorde.

När jag frågar människor i Sverige vad de tycker om allt som har förändrats, säger dom att dom är sura och besvikna på regeringen som bestämt allt. Medborgarna har inte fått rösta, eller vara med och påverka någonting. Jag ser stora skyltar och lappar om demonstrationer, i de stora städerna är det demonstrationer på torgen. En satsning som dom har gjort för att förbättra miljön är att byta ut alla bussar och bilar till elbilar, visst det kanske låter bra. Men att alla bussar och bilar går på el är för mycket. Att ladda en buss tar cirka 48 timmar och då kan man köra 40 mil. Att ladda en bil går lite fortare, cirka 20 timmar och då kan man köra cirka 35 mil. Eftersom det tar så lång tid att ladda bussar har de fått göra minst dubbelt så många mer bussar än vad det fanns innan, vilket måste ha kostat en hel förmögenhet. Allt för ofta händer det att bussar och bilar får stopp mitt på vägen, då händer det ofta att någon annan bil krockar med bilen som fått stopp. Bilar och bussar som har fått stopp får köra på reservel till närmsta uttag och ladda fordonet där, och det dåliga är ju då att de som åker med en buss som blivit urladdad och måste laddas, dom får ju vänta i bussen. Bussen laddas ju inte till fulltank då men den laddas så mycket så att den kan åka till stationen, det tar cirka 20 minuter oftast.

Många är missnöjda med bussarna och åker gärna taxi istället, taxi är ju dyrt att åka varje dag så många väljer att cykla om det är en kortare sträcka. Hela Sverige är i otakt, människor kommer försent hela tiden, fordon krockar, människor skadas, människor dör, det blir uppror. Människorna är arga och oroliga. Där jag bor har det också blivit lite sämre, men de är inte lika snabba i det landet. Dom tänker igenom lite noggrannare. Jag hoppas att världen snart kan inse att det inte funkar såhär. Jag vill inte att miljön ska bli så dålig att forskare tror att vår planet ska gå under. Jag vill heller inte att det ska vara så jobbigt och ogenomtänkt som det är nu. Det funkar liksom inte. Jag är orolig över att min familj i Sverige ska krocka och dö i en olycka. Jag vill ha bra miljö, samtidigt som att det ska vara bekvämt, smidigt och tryggt att färdas. Om vi inte gör något för att få bättre miljö så går kanske jorden under, inte nu men om många år framåt. Men nu har de gjort något för miljön och folk dör ändå. Antal dödsolyckor i trafiken har ökat enormt sedan förändringen.

Jag är orolig, min familj är besvikna och oroliga. Det är inte såhär vi vill ha det.

Det var bättre förr!

Alicia 9a

Nyhetsmorgon

”Mamma, Nyhetsmorgon börjar nu!!” skrek Sandra från vardagsrummet.

”Jag kommer!” ropade en stressad kvinna från köket.

För drygt 15 år sedan pågick det ett stort drama, då Sveriges röstberättigade invånare skulle folkomrösta angående Sveriges utveckling i ämnet teknik. Vissa partier ville ta bort allt, jordbrukskraft, fabriker, produktioner och ersätta det med mer tekniskt självgående maskiner. El-bilar var inte heller så populärt hos partierna då en del ville utveckla de nuvarande bilarna till mer tekniskt hypade bensinlösande bilar medan andra ville ta vara på vad naturen har att erbjuda för att driva bilen framåt.

Medan programledaren Isac Johansson stod och inledde Nyhetsmorgon söndag satt Sandra och hennes mamma och åt en tidig helgfrukost tillsammans framför TV:n. Valet mellan medborgarna hade aldrig varit så jämt i en röstning tidigare. Sveriges nya president valde därför att dela Sverige i två delar. Västra sidan valde att engagera sig i naturen. De ville rädda klimatet mot det överstigande koldioxid utsläppet. Östra sidan blev däremot extremt, teknik och fordon användes till princip allt. Medellivslängden sjönk när fetman steg på östra delen av Sverige på grund av detta.

Sandra som bor i den trygga byn Lödöse på västra sidan blev väldigt besviken samt rädd när hon hörde den bleka programledaren berättade om hur snabbt Sverige förändrades.

”Nu är det år 2050, hur påverkar Sveriges uppdelning dig?” frågade programledaren miljökampen Karl Svensson.

”Det är klart att jag inte är nöjd över vårt beslut. Eftersom jag bor på västra sidan och gör allt jag kan för miljön, så vill jag påverka andra”, svarade Karl

”Hur ska du bära dig åt, nu när du vill influera alla i Sveriges befolkning?”

”Jag och mina forskare har skapat en grym el-bil, en som går långt, snabbt och behöver inte laddas ofta. Nu behöver jag bara hitta ett bra ställe som vi kan presentera bilen samt inspirera andra.”

Båda kvinnorna från Lödöse tyckte att miljökampen verkade vettig. De diskuterade även om de ska byta ut deras nuvarande el-bil till Karl Svenssons nya uppfinning.

Tidigare i programmet hade Isac frågat alla TV-tittare om de hade några tips och idéer till att beröra människorna från östra Sverige.

En kvinna från Kungälv skriver att eleverna borde läsa mer om världen och klimatet i både historia och geografi. Till exempel så skulle de läsa om hur Sverige såg ut för 40 år sedan och hur det kommer att se ut om 40 år framåt i tiden.

Efter en timmas diskussion i TV-rutan tackade äntligen Isac Johansson för att den gamla miljöaktivisten hade delat med sig om sina åsikter.

Uppsatsstävling transporter år 9

Alla i framtiden kommer att vara överfeta om man äter mer snabbmat.

Då behöver det något fordon som kan ta dom fram till Roma, Bens , Riviera och sist men inte minst Sibylla!

Men störst av alla är Godiskungen. Om alla ska åka till dessa ställena kommer miljön bli så dålig om alla bilar släpper ut farliga gaser. Alkoholisterna kommer inte kunna sitta på sina bänkarna. Då behöver dom var sin bil som dom kan sitta i. Allt kommer att bli kaos i Lilla Edet. Då finns det ingen framtid för Lilla Edet.

Men en dag kom en person från Norge som hade kommit på ekologiska bilar. Då gick alla bilar på kompost som man får göra själv. Då började alla gå ner i vikt och alla blev smalare. Då började alla gå och köpa mat och sköta om huset allt började bli bra i Lilla Edet. MEN då kom vägverket och byggde om 45an DUUNNTTT DUUUNNNT

DUUNNNNNNNNT då kom alla turister som åkte fram och tillbaka för det blev Världens finaste väg men det var inte bra för Edet . Det var bara Edet som fick ekologiska bilar så miljön blev sämre och sämre. Slut

Philip Berg 9a

Den framtida trafiken

I framtiden tror jag att trafiken i Lilla Edet kommer att vara nästan likadan som nu fast med andra trafikregler och skyltar. Man kommer att få köra snabbare och vägarna kommer att bli större. Bilarna kommer att gå på el eller något sådant, annars kommer miljön att bli mycket sämre.

De kommer bygga nya funktioner i bilarna och många människor kommer bli lata och inte orka träna. Och de kommer göra om broarna så man slipper köerna.

William 9a

Transport i framtiden

Jag vaknar klockan 03.15 som vanligt, äter lite frukost, klär på mig och borstar tänderna. Jag går till tågstationen, som redan har fyllts av människor som ska till alla möjliga destinationer. Jag ser att tågen och tågtiderna har blivit mycket bättre och alla på tågstationen ser också det, så alla blir mycket glada. Det räcker att jag går upp klockan 05.15 och tåget går 05.30 från Göteborg och är framme 05.50 i Skåne och jobbet börjar 6.00. Under resan ser jag träd som inte ens är gröna och ingen bark på träden. Solen strålar inte fram på mig för det är dis framför solen på grund av alla utsläpp från fabriken. När jag kommer fram till mitt jobb som är datorkonsult får jag reda på att jag kan jobba onsdag, torsdag, fredag hemifrån så miljön blir bättre eftersom jag slipper åka med på tåget vilket också sparar vår miljö.

Tåget jag åker med år 2050 kommer gå i ungefär 1000 km/h och det kommer inte påverka miljön alls, tågets bränsle kommer vara vatten som blandas med naturliga ämnen till exempel: mossa. Detta bränslemedel är det bästa som har upfunnits och det kommer aldrig kunna ta slut, eftersom vatten får vi från älven och mossan får vi från skogen. Tågen kommer vara säkra, det kommer finnas krockkuddar över hela tågen och det kommer vara mycket fin restaurang, man kommer kunna göra varenda stol till säng med utfällbar tv med dvd och det kommer finnas en liten mikrofon som man kan beställa t.ex. mat, godis, läsk. Tågen kommer vara det bästa transportmedlet både i säkerhet, snabbhet och miljövänlighet.

Hannes Boström

Pojken som räddade framtiden

Detta är en berättelse om pojken som räddade framtiden.

Det är år 2050 och världen har utvecklats till en cybervärld, och i denna cybervärld lever en liten pojke vid namn Kew.

Kew växer upp i en värld där nästan inga träd existerar eller där sjöarna och haven inte är rena nog att bada i. Kew bor i en av dom lyxigaste herrgårdslägenheterna som ligger i stan, just nu sitter han i sin säng och läser i sin historiebok som han hade att läsa i som läxa men det är något speciellt med denna bok, den är inte som dom andra, alla sidor i boken är bara vita och tomma, fast på en sida så står det något " RÄDDA VÄRLDEN KEW ".

Han trodde först att det var ett skämt men sedan så tänkte han efter. Det var precis som hans far hade sagt, om världen utvecklas mer så går den under, snabbare än beräknat och för att kunna rädda den från det måste vi börja nu.

Kew visste även att hans pappa hade varit beroende av all hans forskning och aldrig slutat hålla på med det. En konsekvens med det var hans död. Kew fick tårar i ögonen av minnet på sin far men han slängde boken på sängen, tog hissen ner till källaren och sprang fram till sin pappas saker och började leta även om han inte visste vad han letade efter. Men så såg han att på den högra luftpoden (luftdata) att hans pappa hade skrivit upp vad han skulle göra.

Han skulle vara tvungen att åka till huvudkontoret i Lilla Edet och använda mindkontrollen på alla ministrar och andra viktiga människor.

Han åkte upp i hissen till entrén och sprang till den flygande bilen Rouriver som egentligen var hans mors men han visste att det gick bra att han lånade den, för ett tag i alla fall. Han satte sig i bilen och tryckte på några knappar som skulle ordna lite mat till honom och sen så flög han ut ur garaget och följde exakt vad bilen sa att han skulle göra.

Kew kollade ut genom fönstret och fick se alla människor som åkte runt där med sina jetpacksskor och spårvagnarna som åkte runt och lämnade av massa människor efter jobbet och skolan.

Han kom att tänka på sin far igen och uppdraget han skulle utföra till minne av sin far.

Han var framme och försökte smälta in men det var lite svårt att göra det bland stressade, svartklädda och konstiga vuxna som inte vet hur man kan le.

Han visste att alla dom viktigaste personerna hade sina möten i en vis korridor och dom mötena var också bara en gång i veckan. Han visste det för hans mamma var på dom mötena i bland.

Han kom tillbaka till verkligheten och tryckte på utvidgarknappen så strålen skulle nå alla, men plötsligt så var det något som hände och larmet i byggnaden började gå och han visste varför - han hade råkat trycka in brandlarmet.

Kew blev in knuffad ur vägen av dörren för att alla började springa ut men det stoppade inte Kew Ronald.

Han tryckte på knappen och fick alla vuxnas uppmärksamhet och skrek till dom med en stark röst att dom skulle sluta med allt och istället bara försöka rädda världen innan det var försent. Han stängde av mindkontrollen och fick alla vuxnas blickar på sig och det var det som han alltid kommer att minnas, alla tackade honom och hyllade honom.

Kew visade alla arbetare forskningen hans pappa hade gjort och alla var fascinerade av det och hädanefter visste alla vem han var, han var Kew Ronald pojken som flög och räddade framtiden!

2050

Jag tror att på 2050 kommer nästan alla köra runt i miljö bilar och vägarna kommer byggas om från noll. Alla kommer tycka att det är en bra miljö och dom kommer att leva i en säker omgivning. Bilarna kommer gå tystare och lugnare, bensinen kommer gå ner väldigt mycket. Folk kommer köpa billigare miljöbilar och då går dom även billigt och att bensinen inte ligger över 10 kronor, kommer folk tycka är en väldigt bra val. Etanol kommer bli vanligare och diesel bilarna kommer bli mindre av.

I framtiden kommer vägarna vara större mellan Trollhättan och Lilla Edet .Det kommer gå fortare framåt och bussarna kommer få åka utanför motorvägen. Motorvägarna kommer troligt vis ha kvar 2 filer, en höger och en vänster för husvagnar och andra med tunga släp efter. Dom till vänster kommer få köra fortare för att komma i tid till jobb.

Bilarna kommer ju bli så miljövänliga som möjligt. Dom kommer inte dra mycket bensin och alla kommer kunna köpa miljövänliga bilar utan att tänka på att bilarna är så dyra.

Vägmärkena kommer nog vara samma och gjorda i plåt men trafikreglerna kommer nog att bli ändrade.

Christoffer Andreasson, 9a

Svensk novell

Jag hade precis vaknat upp ur min sömn, trodde jag. Men när jag såg efter riktigt noga så satt mina ben fast i någon slags iskub. Jag såg några personer som jag aldrig sett innan som också var i några kuber. Med tiden som gick fick jag tillbaka mina tankar och då märkte jag att vi var i något konstigt rum som låg vad jag trodde mitt i ingenstans. De andra verkade vara medvetslösa, jag försökte skrika på de andra att vakna men det kom inget ljud från mig. Allting kändes som en evighet, ända tills en man kom genom dörren. Han gick skrattande emot mig. Efter en liten stund sade han något jag inte förstod.

Äntligen hade all is smält och jag var fri. Jag kände att det rummet vi var i var väldigt varmt. Alla andra var fortfarande medvetslösa. Mannen fortsatte att skratta åt något, och det verkade vara mig. Jag tog chansen, jag kämpade mig upp, knuffade undan mannen som stod mitt framför mig och sprang mot dörren. När jag var utanför dörren så såg jag många märkliga saker, och jag tänkte "Vad är detta för värld". Men utan att hesitera sprang jag vidare och såg ett annat rum. Jag gick sakta mot dörren. Just då hörde jag mannen i det andra rummet skrika till. Jag blev rädd och slog upp dörren, där inne fanns det något konstigt fordon, någon slags svävare. Jag tänkte till i några sekunder men mer än så hann jag inte. För mannen var i dörröppningen. Jag hoppade in i svävaren och på något sätt fick jag igång den. Men jag förstod inte hur man körde den. Jag märkte att mannen stod och skrattade ännu en gång och han gjorde något konstigt med sina händer. Då förstod jag. Jag lade mina händer på plattan som fanns framför mig och röde mina händer fram och tillbaka. Det kändes som om svävaren hade tappat kontrollen, men som tur var så öppnades den vägen jag var på väg att krascha in i.

Allting kändes om en dröm, men det var det inte. Det var svävare överallt, husen var stora och så höga att man inte ens kunde se toppen. Och när jag kollade ner, såg jag en stor platta, det verkade vara taket av ett hus. Jag drog mina händer sakta framåt på plattan, så att svävaren åkte med en lagom fart framåt. Alla andra svävare drog förbi mig som om jag var något slags kryp. Det fanns stora tv-likande saker på olika byggnader. På en av dem stod det något om 2050. På en annan tv stod det på mitt språk, "Välkommen till år 2050". Då förstod jag allting, isen jag satt fast i, de andra människorna i rummet, den mannen som kom in genom dörren. Jag hade blivit nerfryst! Jag hade blivit nerfryst i tre decennier, i hela 30 år!

Jag kunde verkligen inte tro det. Men jag gillade det lite, jag hade förstått hur denna svävare fungerar också. Så som man drog sina händer på plattan, så åkte svävaren. På rutan framför mig fanns det många siffror och bokstäver. De siffrorna var hur snabbt jag åkte, hur mycket bränsle jag hade och klockan. Det fanns också några andra tecken jag inte förstod. På rutan stod det till och med mitt namn. Plötsligt hörde jag ett ljud bakom mig. Jag vände mig snabbt om men jag såg inget. Ljudet blev bokstäver och började prata ord som jag förstod. Sedan sade ljudet att jag inte skulle vara rädd, och att hon skulle förklara allting.

Du har precis blivit uppfrost av den mannen du såg i rummet, sade hon. Hon blev tyst en liten stund, sedan fortsatte hon att berätta. "Året är 2050 som du redan har förstått. Vi hittade dig och några andra personer för ca 2 dagar sedan i isen som finns lite längre norrut. Detta årtionde består av många nya saker som denna svävare. Jag kan först berätta lite om transporten. Allting som du kommer ihåg är helt borta. Det finns inga så kallade "bilar" längre. Dagens transport är högt lufttryck som man kan montera på i princip vad som helst. Efter det sista ordet kom ett stort sken mitt framför mig.

Transport i framtiden

Nu står jag på stationen en måndag igen och väntar på mitt tåg till jobbet, jag flyttade till Trollhättan för tio år sedan och för ett halvår sedan fick jag ett jobb i Göteborg som sköterska. Jag var rädd att det skulle bli problem att komma i tid, och att det skulle bli många problem med kostnaden att pendla fram och tillbaka. Men för några månader sedan så pröva jag på att ta tåget ner istället. Det var nog något av det bästa jag gjort, det var ett nytt tåg, väldigt fräscht och modernt. Men det bästa med detta tåg var att det var miljövänlig, och går på vatten och luft.

Nu när jag sitter på tåget och tittar ut genom fönstret så ser jag hur mycket vi förstört på bara 30 år, nu är det året 2035 och träden ser vissna ut och bladen är inte alls lika gröna längre vilket är tråkigt att se. Växter och blommor vill inte alls växa så som dom gjorde för 30 år sedan. Tåget jag börjat åka med går väldigt fort, och är riktigt stort. Tåget är runt och är grönt, så jag, min man och våra två tvillingar kallar det för "gröna gurk-faran" för att det tar 30 minuter för mig att åka med detta tåget från Trollhättan ner till Göteborg och nu har jag inga problem med att komma i tid.

Tåget får plats med 200 personer, och det finns café, tv och tidningar så man kan få tiden till att gå fortare. Tågen går en gång i kvarten, vilket jag tror passar med de flesta tider som personer ska passa.

Att åka med detta tåg är miljövänligt, och du kommer alltid i tid. Eftersom att tåget inte är ute i trafiken och snurrar så blir det heller inga köer, vilket är otroligt skönt.

När man åker med tåget så kostar det ju förstås pengar, men inte alls dyrt. Att ha ett årskort som jag har, kostar endast 200 kronor, och det är det verkligen värt.

Att åka med detta miljövänliga tåg sparar dig tid, kostar dig inte mycket, men bäst av allt så förstör den inte vår miljö, skickar inte ut några farliga avgaser och det blir inte farligt för oss att sen andas in luften.

Nu är det dags för alla att byta ut bil mot detta miljövänliga tåg, börja tänka på miljön och sluta vara så lata. Om alla börjar åka tåg som är miljövänligt, så kommer miljön på vår jord om några år bli bättre, och överleva längre.

Mikaela Regnsäter 9B

Novell

Jag vaknade upp år 2050 det var kallt. Jag har legat i en fryskapsel i 30 år. Jag kommer inte ihåg så mycket vad som hände innan jag frystes ner. Det var en man bredvid mig som hjälpte mig upp ur fryskapsel och tog mig till ett rum med en stol mitt i rummet. Han sa att jag skulle sätta mig i den. Jag fick en hjälm på mig och efter ett tag kände jag mig smartare och varmare och jag kände mig klarare i hjärnan. Under tiden jag har varit nerfryst så har jag missat massa information så nu fick jag den viktigaste informationen som jag behöver.

Jag kom till ett rum där jag kunde byta kläder. Jag var ensam i ett stort rum med en maskin som gav mig kläder. Plötslig hörde jag ett skott och flera som skrek. Jag titta runt i rummet efter en utväg för dörren var låst. Jag såg en ventilationslucka som jag hoppa in i snabbt. Det var en lång gång som jag fick krypa i. När jag hade kommit cirka 15 m så hörde jag att dörren till det rummet jag var i sprängdes upp. Jag hörde att dom sa något om stamceller så det var nog inte mig dom var ute efter som tur var.

Till slut så kom jag ut ur laboratoriet. Jag såg massa flygande svävare och höga skyskrapor. Det var som en helt ny värld. Jag såg inte en enda telefonkiosk men i mina kläder hitta jag en Mobil och id-kort. På id-kortet stod det Daniel 863506865. På mobilen hade jag fått massa medelande, det mesta var reklam men sen såg jag ett meddelande från en gammal vän där stod det att jag skulle komma till gamla Amerika. Jag tog ett express tåg som gick i 20 000 km/h. Efter 10 min var jag framme, med det jag inte visste va att jag är förföljd av några förklädda robotar.

Lukas Holmedal 9c

Transport i Framtiden

Väckarklockan ringde 06:30, jag snoozar till 06:45 och går sedan upp och kliver in i duschen. Jag går ut ur duschen och in i köket och tar två mackor och ett glas mjölk. Jag går och borstar tänderna och tar på mig kostymen. Jag går ut i garaget till min Ferrari enzo som nu går på el, vilket är bra eftersom det inte förstör miljön lika mycket som bensin, diesel osv. Jag startar den och kör till macken och laddar den fullt. Jag kör ut på E6:an som nu är åtta-filig och går från Malmö till Stockholm och sedan vidare till Kiruna. Idag den 24/5-2050 går alla bilar på el. Det finns stora "el-stationer" som mackar, med 10-20 laddningsmaskiner. Men det finns också många små laddningsstationer vid t.ex. Rastplatser, parkeringsplatser mm. Nästan alla kör runt med sportbilar för snabbare färd eftersom det knappt skiljer något i förbrukning på bilarna. Jag ligger i en medelhastighet på 180 km/h, som de flesta nu för tiden. Jag åker in i Göteborg och parkerar i nordstat och går sedan mot Forex bank där jag jobbar för att prata med chefen nu på måndag inför veckan som kommer. Jag jobbar hemifrån varannan vecka men pratar ändå med chefen varje måndag inför kommande vecka. Det har även blivit billigare att resa nu med flygplan som också går på el, så många vill växla pengar till världens valutor. När jag jobbar hemifrån så växlar jag folks pengar på datorn och mail. Nu när jag pratat med chefen om kommande vecka kan jobba hemma. Jag åker hem igen och sätter mig och jobbar i 3 timmar och har sedan ledigt resten av dagen. Så har jag det bara på måndagar, annars jobbar jag 10:00-18:00 varje dag, men nu när jag jobbat klart kan jag lägga mig och sova ett tag igen innan jag vaknar för dagen.

Petter Lindesson 9b

9/4

Att ingen kan försöka vara miljövänlig! Ingen på jobbet (fast vi jobbar med miljömärkta kläder och skor), ingen i mitt grannskap och inte ens mina egna barn. Jag försöker och försöker att få mina egna små älskade barn i 17 och 15 årsåldern att vara mer miljövänliga. Men de ända dom tänker på är mopeder och bilar.

Jag har sagt till dom att kolla efter miljövänliga bilar och mopeder. Du vet sådana där som inte drar så mycket bensin och diesel. Det bästa vore om dom kunde lansera elmopeden snart! Elbilen har ju funnits i snart över 147 år då skulle dom faktiskt kunna lansera elmopeden. Ungdomarna behöver inte ha de fordon som släpper ut det mest avgaser och drar mest bensin och diesel.

Förstår dom inte att dom är våran framtid? Det är dom som påverkar resten av jordens framtid. Sopöarna kommer bara bli större och större tills slut kan man inte förändra något. Jag gör mitt bästa för att vara så miljövänlig som möjligt jag har en elbil men den tar jag bara när jag inte ska åka så långt. Jag tar tåget här ifrån Trollhättan till Göteborg varje dag till jobbet och så fort jag sluter jobbet tar jag tåget från Göteborg till Trollhättan. Jag gör allt i min Makt för att vara så miljövänlig som möjligt. Om resten av Sverige eller världen också kunde tänka så, så skulle det vara hur bra som helst för Jorden. Jag köper mitt kött av min kompis (som är bonde) och jag köper ekologisk mat. Visst alla sakerna är inte miljövänliga som tex godis och läsk. Men om man gör allt sådant själv så kanske man inte släpper ut så mycket förorenande gaser. Men om man gjorde eget godis kanske det inte är så gott som de man köper i affär. Det är en massa att tänka på vad man ska köpa eller göra själv, vad man kan använda sig av och hur man använder det och hur man påverkar framtiden. Allt är en massa funderingar och önskningsar.

Min största önskan är att allt ska vara miljövänligt och bra. Jag önskar att elen inte skulle vara gjord av kärnkraftverk varje vinter. Jag hoppas att allt jag gör för miljön ska löna sig senare när mina barn och barnbarn är gamla och gråa. Min lilla påverkan av miljön vill jag ska löna sig till alla andra här i världen. Om bara alla kunde samarbeta och göra mer vatten och vindkraftverk skulle jorden må bra. Jag vill inte att mina barn och framtida barnbarn ska leva i för hög koldioxid anhalt i luften så att dom inte kan leva som alla andra gjorde på jorden innan dom. Jag vill så mycket fast jag bara är 53 år gammal. Men jag borde kanske tänka tillbaka också till när jag var yngre. Då kretsade hela min värld runt skolan, telefon, data och iPad. Då var inte jag den miljövänligaste heller men det km sen när jag skulle välja ett jobb. Jag har lärt mig nu och jag hoppas att alla lär sig också. Nej nu får det vara slut skrivet för idag. För nu ska jag åka till min käre vän och köpa lite kött.

Uppsats

När väckarklockan ringer har jag redan varit vaken en lång stund. Den ständiga morgontröttheten som orsakat många försovningar i högstadiet försvann för längesedan. Jag plockar upp fjärrkontrollen från det lilla ekbordet bredvid sängen och klickar på en utav knapparna, persiennerna rör sig uppåt i en snabb, smidig men kontrollerad rörelse. Utanför lyser solen, starkare och starkare för varje dag som går. Gröna laddningsstolpar är det ända som syns till på vägen nedanför. På fjärrkontrollen jag håller i handen slår jag även på kaffemaskinen som står i köket. Alla dörrar i huset öppnas automatiskt när jag närmar mig dom, ändå har reflexen att lyfta handen mot ett dörrhandtag inte försvunnit och varje gång skrattar jag tyst åt mig själv.

På väggarna i det ljusa luftiga huset hänger tavlor på mina barn, de får mig alltid att bli lycklig när jag går förbi dom. Alla tekniska apparater i huset styr jag med min fjärrkontroll. När jag kommer in i köket är brödrosten redan i full gång. Jag tar kaffekoppen och sätter mig på min stora balkong med utsikt över den lilla vägen med skog och dalar bortom den. Jag skapar en lista i huvudet på allt jag måste göra idag. När jag hör att brödrosten är klar går jag in och äter frukost. Jag går till garderoben, lika stor som köket, och klär på mig de kläder som jag lagt fram kvällen innan. När jag har borstat tänderna och satt upp håret i en hård knut på huvudet slår jag på larmet till huset, låser och går ut till garaget. Med en knapptryckning på fjärrkontrollen öppnas garageporten och där inne står min vackra elbil. Den har laddats hela natten och skulle kunna ta mig 250 kilometer om jag sparar på luftkonditioneringen och värmen. Jag kör på den lilla skogsvägen innan jag kommer ut på en större väg med fler bilar. Jag blir stolt över mänskligheten då jag märker att det bara är andra elbilar jag möter.

När jag väl är inne i huvudstaden stannar jag på banken och lämnar mitt månatliga bidrag till samhällets alla organisationer. Jag kör vidare till redaktionen och när jag kommer in i lobbyn är alla i full gång med arbetet. Idag är det en trevlig nyhet som ska pryda förstasidan på tidningen. En undersökning som gjorts för några dagar sedan visar att koldioxidhalten i luften minskat från 380 PPM år 2012 till 250 PPM i dagsläget år 2050. Under dagen hinner jag fota omslagsbilden och svara på inskickade frågor om allt som rör fotografering. När jag arbetat färdigt och tidningen gått i tryck kör jag hem i skymningen. Det är mörkt i staden och nästan alla lampor är släckta i fönstren jag kör förbi fast klockan bara är halv sju. När jag väl är hemma tänder jag ljus i hela huset och släcker alla lampor med ett enda klick på fjärrkontrollen. Jag slår mig ned på balkongen igen med en stor kopp kaffe. Datorn står framför mig och jag öppnar det viktigaste dokumentet jag har på datorn. Jag börjar skriva på ett nytt kapitel. Orden flyger fram och min hjärna samarbetar snabbt med mina fingrar. När jag skrivit så mycket att dagens idéer tagit slut gör jag mig i ordning och lägger mig i sängen. Jag ligger och tänker på hur lyckligt lottad jag är och innan jag somnar tittar jag ut genom de stora fönstren, lycklig över att vi är på väg åt rätt håll, lycklig över mina barnbarns framtid på en starkare planet än den jag växt upp i.

Hur ser framtiden ut år 2050

DÅTID. Du vet vad som hände. NUTID. Du kan nästan förutse vad som ska komma. Men FRAMTIDEN, den vet ingen något säkert om. Vi kan tro oss veta precis men egentligen är framtiden precis som jorden vi står på. Du vet inte riktigt vad som döljer sig under dig. Bortom det du ser och kan förklara. Din vardag skiljer sig oftast lite från dag till dag. Men du vet ändå oftast om hur ditt levnadsmönster ser ut. Tänk dig din vardag idag och din vardag år 2050. Det vill säga 38 år från idag. Kommer vi leva precis som idag? Eller kommer framtiden vara så annorlunda att vi knappt känner igen oss? Ingen vet men alla har vi våra teorier.

Någon kanske tror att vi bara kommer behöva sitta i vår bekväma framtida soffa och inte behöva göra ett dugg. Att allt som vi människor i vanliga fall gör, då skulle utföras utav maskiner. I framtiden kanske vi kan nå alla vi önskar att kunna nå, genom bara några enkla klick på en maskin där du ser personens verklighet. Tv apparaterna kanske har smak och lukt inkluderat och du kan säkert koppla in dig till olika nätverk genom att bara använda din klocka. Ett framtida yrke kanske helt enkelt är baserat på att miljön ska ta så lite skada som möjligt. De flesta människor kommer nog bo i någon utav de många städerna då den optimala lösningen kanske är att ha allting så centralt som möjligt. Eller så kommer mindre samhällen som vårt lilla Lödöse och dess jordbruk vara nyckeln till ett lyckat framtida samhälle. Jag tror inte heller att handla i butiker kommer vara särskilt aktuellt utan att allt kommer till en central i närheten där du hämtar ut dina varor.

Vad det beträffar miljöfrågor skulle vi lika gärna ha kommit på lösningen till att rädda planeten från att förstöras helt till att ha påverkat den så negativt att miljökatastrofer är ett faktum. Vårt samhälle kanske är uppbyggt så att våra största energikällor är något som vi har obegränsat utav. Så som vatten eller solenergi. Forskare skulle mycket väl kunnat lista ut hur man tämjer väte och alla framtida transportmedel kanske helt enkelt drivs på vatten. Detta skulle mycket väl kunna uppfattas som orealistiskt eller bara inte inom en så snar framtid. Men å andra sidan så har utvecklingen aldrig gått så här fort. Idag upptäcks något nytt nästan varje dag som för utvecklingen framåt. Men vem vet, enda sättet att rädda planeten kanske är att återgå till det levnadssätt som vi människor hade förr. Utan all den kunskap vi har idag. Vi människor kanske tvingas återgå till att leva på produkter som vi själva producerar. Så som de flesta bönderna levde för några decennier sedan. Livet i framtiden kanske blir svårt och en tung börda att leva. Men jag har hopp om mänskligheten, jag tror att vi på något sätt kan komma på ett sätt att leva där alla människor har en hög levnadsstandard. Men att vi har så rena energikällor att miljön återgår till att knappt ta någon skada. Och jag tror på att om vi inte har lyckats år 2050 är vi nog på god väg.

Jennie Andersson 9A

13 juni 2050

Jag står på perrongen i väntan på tåget. Man kan se tåget men inte höra det eftersom det inte har någon friktion yta. Nu för tiden drivs de flesta tågerna i storstäderna med hjälp av magneter, du kan alltså driva tåget framåt genom att föra syd och nord pol mot varandra och får tåget att gå framåt. Tågerna är inte dem ända fordonen som förändrats utan även bil och buss har förändrats. Nu drivs bil och buss på en mindre fusionsreaktor vilket är väldigt miljö vänligt. En vind drar förbi mitt ansikte, när jag kollar upp ser jag tåget, när jag väl klivit på tåget lägger mitt armband på scannern. Armbandet är själva betalkortet för dagens kollektivtrafik. I tidningen läser jag om de nya naturkatastroferna som uppstått, det har smält ytligare is på Antarktis och inom 10 år tror dem att vatten nivåerna kommer att stiga med 4 %. Inte bara Antarktis har blivit katastrof utan även delar av regnskogen runt om kring i världen.

-next stop time square

Utanför tåget ser man hur städmaskinerna städar upp en tappad kopp kaffe. Ute på time square kan man se stora artikel affischer om dem första personerna på mars. Det har även kommit robotar till våra hem. Robotarna kan städa, laga mat, gå ut med hunden och mycket mer. Fast en av de största och bästa uppfinningarna som skapats hittills är fusionsreaktorn. Fusionsreaktorn är helt miljö trygg men oerhört farlig. Det hände en olycka i Österrike 2030, fusionsreaktorn blev för varm vilket störde den fysiska lagen vilket gjorde att det blev en stor tryck våg som dödade många inom en radie på 1 km, men själva reaktorn ger bara ifrån sig vatten. El bilarna som gjorts har haft en stor succé hos de rika människorna, det finns fortfarande flera bilar kvar.

Alexander Åberg 9A

År 2050

År 2050 kommer jag bo i Göteborg och jobba som lärare tror jag. Jag tar min elbil till jobbet på morgonen och under natten har jag laddat den i mitt garage. Jag tycker att det är bra att vi har blivit oljefria men Jorden har ändå tagit skada. Nu är det april och vädret på våren är mellan 13 grader och molnigt eller regn. Det händer inte ofta solen kommer fram. Det blåser väldigt mycket och Göteborg har blivit mindre på grund av vattennivåerna som har höjts. Senare idag ska jag med mina barn på zoo för att se på några av dom sista djurarterna som lever inte kan leva fritt i naturen längre, ex. isbjörnen. Isen på Arktis är nästan smält. På zoot finns det en minnesstaty av pandan som har dött, WWFs symbol.

Skolan har förändrats. Allt har blivit så digitalt och läraren är knappt som ett jobb utan ett redskap för eleverna. Jag kommer ihåg när jag gick i nian och vi fick iPads, det var väl en fortsättning av lärarnas minskade respekt. Nu lär man ut i ca 10 minuter och resten är att hjälpa med elevernas internetuppkoppling och stå i bakgrunden.

Jag saknar den gamla världens miljö och väder men är glad över att vi har förbättrat miljön så mycket.

Framtiden

Framtiden kommer att vara ett återuppbyggande den miljö vi förstört, jag tror att om 25 år kommer vi desperat försöka hitta en lösning åt den spridande öknen. Kongresser samlas för att hindra den ökade utvandringen ut Afrika. Det är också akut nöd efter ett bränsle som tar över olja och alla världens forskare forskar intensivt efter detta bränsle. Elbilar tar över på grund av saknaden av olja. Folket från staden äger oftast ingen bil alls, de som kan resa kollektivt använder knappt sin bil. Men allt är inte hemskt, länder som har diktatur kommer vara sällsynta om 25 år. Sällsynt är också rasism som knappt förekommer och alla blir mer eller mindre behandlade lika.

Den stigande vattennivån är fortfarande stabil men vi är fortfarande oroliga, miljö affischer sitter uppe på var och varannan busshållplats.

Samhället har blivit trådlöst, inget ingår med sladdar längre och touch skärm finns på nästan allt elektroniskt. Knappar finns det lika lite som det finns telefoner med sladd idag. Vi kommer bli för bekväma med den nya tekniken och det gör att vi inte längre vill göra något manuellt - vilket gör att vi blir maktlösa om något elektroniskt inte längre funkar och vi måste reparera den/det. Vi kommer vara materiella och kommer bara vilja ha, ha och ha mera saker hela tiden.

Jag tror att om 25 år kommer vi fortfarande ha problem men vi kommer även lösa många. Om vi tar hand om vår planet behöver vi inte skapa problem för kommande generation. Problemen vi fick av våra föräldrar behöver vi inte ärva till våra barn. Vi kan försöka lära av våra misstag och skapa en bättre framtid för nästa generation.

Jesper Lillen Nilsson

Jag jobbar på NCC-roads. Vi satsar på gröna produkter för att energieffektivisera. Satsningen går under namnet "NCC Green concept". Ett exempel är tex NCC Green asfalt. Asfalten tillverkas vid en lägre temperatur än traditionell asfalt. Det ger en stor energi besparing och minskad koldioxidutsläpp. 20 % energibesparing och upp till 30 % koldioxidutsläpp. Just nu jobbar vi i Västerås och vi åker dit med tåg och maskinerna åker ditt med tåg också. Maskinerna går på miljödiesel. Maskinerna dricker inte mer än 0,8 liter timmen.

Framtiden ur mina ögon

6 september 2050 "Kära dagbok"

Återvinning, vilken smart människa kom på det? Eller människa förresten, jag tror det var naturen. Naturen som för 38 år sedan höll på att kollapsa.

Men efter att några människor med makt tänkt efter lite så blev hela världen helt plötsligt en enda återvinningsstation. Apple började använd återvunnen hårdplast från gamla stiftpennor som folk hade slängt. Kanske min stiftpenna som jag höll i år 2012 när jag gick i skolan. Vem vet? Volvo började använda sig av alla de 5 000 000 (miljoner) aluminiumburkar som slängdes i naturen varje år, bara i Sverige!!

Elbilarna har kommit tillbaka, lite krångel blev det i början, men va tusan inget är väll perfekt? Jag och min man skaffade vår första elbil för 20 år sedan. Elbil är förresten inte det enda alternativet. Istället för att använda fossila bränslen som slutade användas för 25 år sedan. Så var det en kvinna från USA (som förresten är Hillary Clintons barnbarn), som kom på ett bränsle endast gjord på gammal mat som folk slängt. Energin från maten som vi människor annars skulle ha använt, kom hon på att det kan man ju använda som bränsle.

Mina barn bår i fria skolor. Kommunala skolor finns nästan inte kvar längre, förutom Tingbergsskolan i Lödöse men den försvinner väll aldrig...

Kina började importera det nya bränslet och UNICEF har löst så att de fattiga människorna i Afrika har fått näringsrik mat, rent vatten och hela kläder. De ligger nu på gränsen att bli ett I-land precis som vi. För på grund av deras otroliga naturtillgångar, t ex mycket diamanter, så har de ungefär samma "status" som Polen hade för 38 år sedan.

Ozonlagret är tjockare än någonsin tack vare av att det nya bränslet gjort på mat innehåller en naturlig gas som lagar hålen över t ex Australien.

Förändring är bra

Matilda